

τῇ προηγουμένῃ) Σάμ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. γα-
λάρις **A 1**. **β)** Ὁ γαλακτώδης τὴν σύστασιν, ἐπὶ σπερ-
μάτων ἐν γένει πολλαχ.: *Γαλατερό στᾶρι* (ὅταν ἀρχίζῃ νὰ
σηματίζεται ὁ γαλακτώδης χυμὸς τοῦ καρποῦ) Κέρκ.
Γαλατερά ἀμύγδαλα Κρήτ. *Γαλατερό σπυρὶ* Λεξ. Βλαστ.
445. **2)** Ὁ ἐκ γάλακτος ὡς κυρίου συστατικοῦ παρα-
σκευαζόμενος, ἐπὶ ἐδωδίμων ἐν γένει κοιν. καὶ Πόντ.
(Τραπ.) Τσακων.: *Φαγητὰ γαλατερά κοιν.* Τὸ φαεῖν γαλα-
τερόν ἐν Τραπ. *Ἐν ἀγαποῦ περ' σοῦ τὰ γατερά δομά* (ἀγαπῶ
πολὺ τὰ γαλατερά φαγητὰ) Τσακων. **3)** Ὁ ἔχων τὸ
χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτώδης πολλαχ.: *Γαλατερὴ*
ἄχνα (Ν. Έστ. 24, 1379). || Ἄσμ.

*Γαλατερό μου πρόσωπο, στάσου, κουβέντισέ με
καὶ πές μου λόγια σπλαχνικά καὶ καλοκάρδισέ με*
Ἦπ.—Ποίημ.

Ποῦ 'ναι σὰν κρίνα κάτασπροι, γαλατεροὶ καὶ ἀφροῖ
ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλαλ. 27. **4)** Ὁ ἐτι θηλάζων Κεφαλλ.:
Γαλατερό γουρουνόπουλλο. Συνών. *βυζανάρικο* (ἰδ.
* *βυζανάρικος* 2), *βυζανιάρικο* (ἰδ. *βυζανιάρικος* 1), γα-
λαθέας, γαλαθηνός.

Β) Οὖς. **1)** Πληθ. γαλατερά, τὰ ἔγγαλα ζῶα Κέρκ.
κ. ἀ.—Λεξ. Βλαστ. 228. **2)** Οὐδ. γαλατερόν καὶ θηλ.
γαλατερή, σκευὸς γάλακτος Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.)

3) Θηλ. γαλατερή, εἶδος ἀμυγδαλεῶς Κρήτ. **4)** Οὐδ.
γαλατιρό, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν ἀργυροῦν Τουρ-
κικὸν νόμισμα εἰκοσι γροσίων Θράκ. (Διδυμότ.)

Ἦ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν θηλ. τύπ. *Γαλατερὴ*
Καππ. *Γαλατεροῦ* Ἄνδρ. (Κόρθ.)

γαλατεύω Πόντ. (Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα.

Πληροῦμαι τοὺς μαστοὺς γάλακτος. ἐνθ' ἀν.: *Τὰ*
χτήνᾱ καλὰ βόσκουνταν, γὰ τ' ἐκεῖνο ἐγαλάτεσαν (αἱ ἀγελά-
δες βόσκουν καλὰ, δι' αὐτὸ περίσπεσε τὸ γάλα τους) Χαλδ.
Συνών. *γαλατῶνω* **B 1**.

Γαλατζανούδα ἡ, Μακεδ.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνόματος *Γαλατζανός* παρὰ τὸ το-
πων. *Γαλάτζιτα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — οὐδα.

Πηλίνη στάμνα ὕδατος κατασκευαζομένη ἐκ τοῦ ἰδιαι-
τέρου τοῦ χωρίου *Γαλάτζιτα* πηλοῦ ἔχουσα τὴν ἰδιότητα
νὰ διατηρῇ τὸ νερὸ δροσερόν.

γαλατζῆς ὁ, Θράκ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — τζῆς
κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς.

Γαλακτοπώλης. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *γαλατᾶς* 1.

γαλάτη ἐπίθ. θηλ. Ἦπ. (Τσαμαντ.) Κρήτ. κ. ἀ. γα-
λάτα Ἦπ. Μακεδ. (Νάουσ.) Πόντ. (Κερασ.) Οὐδ. *γαλάτο*
Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἦπ. Μακεδ. (Καστορ.) Πελοπ. (Ἦλ. Κόκ-
κιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ.) κ. ἀ. *γαλάτου* Ἦπ. (Ζαγόρ.
κ. ἀ.) Μακεδ. (Βέρ. κ. ἀ.)

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. *γαλάτος* παρὰ τὸ οὖς. γάλα
καὶ τῆς καταλ. — ἄτος.

1) Θηλ. καὶ οὐδ. ἐπὶ γαλακτοφόρου ζῴου παράγον-
τος πολὺ γάλα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Ἦπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ. ἀ.)
Πελοπ. (Ἦλ. Κόκκιν. Λακων. Παππούλ. Πυλ. κ. ἀ.):
Παροιμ. *Καὶ γαλάτη καὶ μαλλάτη καὶ τ' ἀρνὶ τῆς θηλυκῆς*
(ἐπὶ ἀπαιτήσεως ὑπερβολικῆς καὶ δυσαναλόγου πρὸς τὸ
προσφερόμενον ἀντάλλαγμα) Τσαμαντ. *Θέλει γαλάταν καὶ*
μαλλάταν καὶ τ' ἀρνὶ τῆς θηλυκῆς (συνών. τῇ προηγουμένῃ)
Ἦπ. *Καὶ γαλάτα καὶ μαλλάτα καὶ ἀρσενικά τ' ἀρνιά*
(συνών. τῇ προηγουμένῃ) Λακων. *Κὶ γαλάτα καὶ μαλλάτα*

καὶ θηλ' καὶ τ' ἀρνιά (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἦπ. **2)**
Θηλ., ἡ ἔχουσα τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, γαλακτόχρους,
λευκὴ Κρήτ.: Ἄσμ.

Γάμμα, γαλάτη καὶ ξαθὴ καὶ ἀγάπη μου μεγάλη,
ἄνοιξε τ' ἀγκαλάκια σου καὶ μέσα νὰ μὲ βάλῃς.

3) Θηλ. εἶδος λευκοῦ πτηνοῦ ὁμοίου πρὸς τὸν ἀετὸν
Πόντ. (Κερασ.)

Ἦ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γαλάτα* καὶ ὡς τοπων. Κύπρ.

γαλατῆρας ὁ, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ οὖς. * *γαλατῆρ*.

Λίθος εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδουν τὴν μαγικὴν ἰδιότητα
τῆς κανονικῆς διατηρήσεως τοῦ γάλακτος τῶν θηλαζου-
σῶν γυναικῶν.

γαλατιὰ ἡ, ἀμάρτ, γαλαθὰ Κρήτ. (Σέλιν.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἰά.
Σκευὸς γάλακτος. Πβ. *γαλατάσκι*.

γαλατιάζω Ἦπ. Κέρκ.—ΧΧριστοβασ. Ἀγάπ. 2,41—
Λεξ. Αἰν. *γαλατισάζω* Πελοπ. (Μάν.) Στερελλ. (Λεπεν.)
Μετοχ. *γαλατισασμένος* Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα.

1) Ἀποκτῶ χυμὸν γαλακτώδη, ἐπὶ καρπῶν ἐνθ' ἀν.:
Γαλατισάζει τὸ στᾶρι Ἦπ. Κέρκ. **2)** Ἀναδίδω, ἐξάγω
γαλακτώδες ὑγρὸν Πελοπ. (Μάν.): *Ἐρριξα πολὺ νερὸ*
καὶ γαλάτισαε τὸ ζυμάρι. Συνών. *ἀναγαλατισιάζω* **A 1**.

3) Ἀποκτῶ τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος ΧΧριστοβασ. ἐνθ'
ἀν.: Ποίημ.

Γαλάτισε ἡ ἀνατολὴ καὶ θάμπωσαν τ' ἀστέρια.

4) Κάμνω τι πολὺ χαλαρόν, μαλακὸν Πελοπ. (Μάν.):
Τὸ πολὺ νερὸ γαλατισάζει τὸ ψωμί.

γαλατιανός ἐπίθ. ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,45 — Λεξ.
Βλαστ. 347 *γαλαχιανός* ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 135.

Ἐλ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. — ἰα-
νός. Τὸ *γαλαχιανός* κατὰ τὸ *γαλαχτερός* παρὰ τὸ
γαλατερός, ὁ πβ.

Ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ γάλακτος, λευκὸς ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Γαλανή, γαλαχιανή, | τίνος εἶναι τὸ παννί;

— *Δικό μας εἶναι τὸ παννί, δικό μας καὶ τὸ χτένι*
καὶ ἡ κόρη ποῦ τὸ ὑφαίνει

ΜΛελέκ. ἐνθ' ἀν.—Ποίημ.

Γιὰ ἰδὲς λαιμὸς γαλατιανός, λαιμὸς περιστερένιος
καὶ δροσερός σὰν κρύο νερὸ καὶ σὰν βουνήσιο χιόνι

ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἀν.

* **γαλατιάρικος** ἐπίθ. Θηλ. *γαλατιάρια* Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Χαλδ.) *γαλατιάραινα* Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) Οὐδ. *γαλατιάριν* Πόντ. (Κερασ.) *γαλατιάρ* Πόντ.
(Τραπ. Χαλδ.) *γαλατιάρικον* Πόντ. (Κερασ.) *γαλα-*
τιάρ'κον Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) *γαλατιάρικο* Πόντ. (Ὁφ.
Σούρμ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γάλα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
— ἰάρις.

Ὁ γαλακτοφόρος ἢ ὁ παρέχων ἄφθονον γάλα ἐνθ'
ἀν.: *Γυναῖκα γαλατιάραινα* Ὁφ. Τραπ. *Γαλατιάρ'κον αἰίδ'*
-πρόβατον - χτήνον κττ. Τραπ. Χαλδ. Τὸ θηλ. *Γαλατιάρια*
καὶ ὄνομα ἀγαλάδας. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. γα-
λάρις **A 1**.

γαλάτσιασμα τό, Ἦπ. *γαλάτσιασμα* Λεξ. Αἰν.

Ἐκ τοῦ ρ. *γαλατισιάζω*.

Ἦ γαλακτώδης σύστασις καρπῶν πρὸ τῆς πλήρους